

GÖMÖRI ESZTER

Ültetés

Közös kertet akartunk
Mindenki kertet akar
Semmi különös
Semmi, ami ne lenne ódivatú
vagy naivan hétköznapi
Legyen egy kert
Ha kell
Én hordom bele az összes virágot
csak játszuk azt, hogy közös
Talán nézzen néha
ő is rá

Lett is kert
Tavasza kisarjadt
Vérben áztatott humuszba ültettem
minden rügyet
Könnyekkel locsoltam amíg kiszáradt, mert
a könnyek túl sósak

Ezután már óvatos voltam
Cserépbe ültettem őket
Még a fűszernövényeket is
Néha levágtam
Megfőztem

Húslevessel öntöztem
Sarjadtak, hervadtak
A cserepek meg törtek
a könnyelműség súlyától

Eztán már csak
kaktuszokra vágytam
Mindegy milyen
Mindegy hol
Csak éljen
Nem kell kert
Nem kell virág
Nem kellene színek
Szirmok
Csak maradjanak meg a télben
Bírják a sót
a vért
a nyári döglegyeket
Földbe szúrom magam
karónak
és lesz belőlem vesehomokkal kiszórt
száraz fennsík
Meg tundrák és levegőbe fulladó
vulkáni kőzetek
Csak éljen meg pár kaktusz
Ne legyen egyiknek sem rózsája
Tüskéhez szoktattam a kezem
és a szám
de a rózsáktól enyhén
hányingerem van

Végül aztán elfogyott
az összes földem
A hozott

A kért
A kapott
Telebőgött terméketlen szik maradt csak utánuk
Fogtam a kis gereblyémet végül
A bőr alatti faggyúrétegekben
elég tápanyagnak
kell lennie

Felnyitni a szaruhámot
Keresni a vénát
ami elég vért hordana
Keresni a nyirokrendszer csöveinek vonalát
hogy végre kapjon
rendes nedvességet
bármilyen, aminek még
van bátorsága kihajtani
itt

Talán az ölembe kéne ültetnem
Talán az ölem helyett
a szemgödörbe kéne ültetnem
Talán a húsevő növények
megmaradnak rajtam
Talán a tarack kinő
ha elég mozdulatlan maradok
A moha megmarad
ha mégis elfolynak a nedvek
és kővé száradok
Sosem tanultam meg
helyesen ültetni

Aztán jött egy kertész
Magokat szórt a sebekbe
A magokról apró virágok hajlottak

Mire felnéztem
már mező voltam pipacsokkal
Volt bennem búza
Volt rajtam barack és málna
Ajkamra lélegzett pára
öntözte a kertünk
Nem volt már mit
vérrel locsolni

Meleg

Ha úgy vesszük, ez is egy lassú vízbefulladás
A mellkas megtelik a pólusokból menekülő párával
Belélegezlek
Aztán kifújlok ebből a nyárral rakodott tüdőből újra és újra
A matrac is magába szívott
Telefeküdtük az ágyat
Mint a tarlóba égett szalmaszálak

Kinyitottunk minden befőttesüveget
Belepakoltuk az ablakon beömlő levegőt
Ahogy kell, az üvegeket kifőztük, celofánnal zártuk
Télen pedig kidobjuk az egészet, mert a nyári meleg addig megromlik
Mindig csak a hó marad, amit a másik test termel

Szerinted ez szerelem
Szerintem termodinamika
Mert annyira egyszerű és működőképes